

מן זאתו" (ואהו מיניהם חזוריהם שם על הבעל המשמש — האנשוריים הם ת מ י ר
שיביות ממש ככזו ההליצים שלטו בז'ו), הסחכנית והראשונית לקטוצים אצלנו —
וחרשו מאותו רק 50 פונט (כנראה כדי בשני פטנטים, של גנבר — בששה פונטיטים
שיוחנה ומוסעת והודיעפה בסעיף א'). ואולם לחדש. צא וחשוב: שמה לירות שלמות
והוא מטהל לחם ותור לא"ג. והנה בזאתו לתוך לחדש. והרי לך קיכאלו של 100 פונטיטים
יפא, חל עליו החק של מינדל, כי אין נתונים בערך לשנה ממש כדי לכנות את חזר-
להבנס לאוין ולא וזה אנגלית, והריינו נעד צאות נסיעתו בווכו האחרון לשוויזיה כדי
ונד מיפו לקפונטנצה וחוזר חלילה — כי לשווהה ש ת י ש ע ז ת עם השופט
הרוי לא הכוין לו חדד בלשכתה הלאוינה ומפה מאמריקה בכנינהה...
להיות בז'אחו של הסגן — וב"ה שיש לו ואגב חריפתא שבשתאותו מרוב חריפותיו
לසוף"ה תפוחירוב לבאל...
וצשלונו באורגניזישון נפה אמריקה, נתן
דרך-אנב, יכול אני לספר לכם במד ערבבו עצו הפרשיות של ספר "שמות":
כי נסיפה רומנית שהיתה צריפה לזרת חתיל בפרשיות "בשלח" של הפקידים,
ביפו, בחלוציאו ממש, לא הורשתה בCHASE וענלו בסדרה של "משפטים"; נסה בפרשיות
לעלות לארצנו למוות נצירותה המתוותה "תצח", בדרכא — ועשה לו "ויקה-פקידים"
ומכתבים-מליצה מזורי-היצומה (על משקל "ימ" החולכים שלביבודע בשעה זו בא"י, עד
תיקונכם"...). פשוט — מפני שלא הייתה לה שהסבירים רק ל"תצח" מבן-הלוויים וכח-המש-
ווייה אנגלית...
תחים של ישראל
תיננית היהודים
ങנות מובייתו,
ש קטינורות
היהודויות של
ההינו:
פונטיטים יתרים
יו' בשיד, נתנו
ע' ומכל תම'...
נזה ולייהן שם
נת חפלעת על
יתודים, כחפיצו
דר...
פונטיטים, זוכה
אותה ולא יותר
וא פנה מכש
סעיף א'...
ק. בעשר לירות

— אֵין כָּתוּב שֶׁ בְּשִׂירְתְּחִשְׁוִירִים שְׁלֹנוּ? הַזֶּה הַעִיקָּר! — זֶשְׁלָא יְקֻונֶּנוּ חֲלִילָה עַל
— אִם בְּגִנִּיסּוֹת נִפְלָה שְׁלֹחַת מָה יַעֲשׂוּ קְפַת-צְמָלוֹת כִּי אַיוֹן לָהּ מִנְחָמָה...
וְהַחְלִיצִים הַעֲזּוּבִים גַּמְדָּר תְּקִיר הַמְבָרֵל לֹא?" י? .. לְסֹוף — "וַיַּקְרָא" הַמְנָאָל אֶת-הַפְּסָלִי
וְאִם תְּרַצֵּחַ אָנֵיד לְכָם אֶת-הַאֲמָתָה: לו רַחַ — בְּעַבְרִית חַזְקָא! — שֶׁל-הַבּוֹרִידִים בְּסֶפֶר
הַיּוֹתֵר אֲנֵי אַיִוָּה תְּקִיָּה בְּלִשְׁכְּתְּחִילָה הַיּוֹתֵר רְהִתְדִּישׁוֹן סְוִים כִּי אַיִן פְּקִידָינוּ חֲלִילָה
מִמְּנָה פְּקִידִים וּמִשְׁנִיחִים עַל הַעֲלִיה בְּחִפֵּי "בְּמִדְבָּר" וְאִם יְחוֹר עַד לְ"דָבָרִים" כְּאֵלָה
זְפוּ וְחוֹפֵה לֹא מְאֹחֵב"? אלָא דּוֹקָא מֵשֶׁכֶן יְתַלֵּן הַפְּקִידִים שׁוּבָם אַבְּדָאשִׁית? ...

וְאֵת בַּיִת־הַכְּבָרִם יִשְׁרָאֵל לְמִתְּלָגֶג נִזְנְגָב אֲדֹתָה
זָהָגָה וְהַעֲשֵׂיו בְּרַכְבֵּי עַל וְהַבָּת נִמְכֹּבֶן
בְּשִׁבְילֵם "סְנוּלָה" זְרוּעָה... * * *

ברוך-השם! סופר-סוף עלתה בקידוי המנהל טידי וספר לי מעשה שכזה:
התויז והנמרץ של קפת-מלוח בעיטה לעשות一个星期 לאחר מכן בימי התקר הנדי. עבר
"קמוץים" חשובים במודד הותם ומחמתן את כל העמק והניע לכתיה-תימנים שע"י
שהוא מוחל עפ"ז מקאשו הצליח למול בלבד בלא נרתך. כיון שהוא תומכים צערם לבוש פועל
פריעות: וכך ברמה את משכלהו של חדש חbos איספקולין לחטמי ותיק גבונו

לא"י הומיניה שוכנת על רמת
ומבוקשת להתואיר דוקא אה
מא"י לארצה, כדי שוכלו
ויתבלית זו חלקה אותן ל-
משמעות כמו שלש התנ"יזות
חסינה והצדריות ע"ה בשער
א) מושיע לו המש
בכיסוי כלומר: המשים אל
לכונסן שליהם באו את הס

זינט לכל משפחה!...

* * *

הרבנן שאבאי זינברג בנטווערט רעלטה

ווכיוון שאנו שוכלים אבטח בראוי
אותה וסודות גמורה לנשע לרשות
בשבעת סכנת המולחת או ב-
סטודגטים יהודים ועל שת
וימצא זהה נחנה וזה איננו
ב) מי שיש לו רק של
רק לישיבת ארעית של שנם
באرض המולרכיה אלא שנם
מכל אותן הוכחות הגורכו
ג)ומי שהננו והאלתיבו
מצירות, כלומר בעשות א-
זכות הרינה כלל וכלל, ו-
טונייה לרנגלי עפק לא
במרקם יוצאים מנו והכל
מים גם בפרעות... ולעומת
כל זכויות הנכרים!
ואגב, אפשר לכם מע
סבו נושא "טנו"! — וראם נ-זוכות אבות"

...וכמש וכה בזאת... איז אכזרו חז"ל? — אל תזרן את
חטיה כלומר את י' ה א' ת ר י' מ' ערד
שתנייע למוקמו כלומר על האנניה והנהודים
כמו בזאת... *

ומפלניאה לחומניא — רק צעד אחד...
בשעה שטולניא כשלחות את יהודיה

לעת-עתה עשה נrgbסקי קונגיאן
פראטורייט. שלוחה-מצואה זה של אונ
ARTHUR, ונתנו לו, כמראות בקשיש גודל
הניריה החדשה שאין ליתן וויזות לתמ
ולעלים יהודים שיש בידם 500
מוציאות לקיטס מה שנאמור; ולא נהם
ארץ פלשתינה...

הזראים אתם. ואנחנו זורעים כל מה שאנו שוקע ומהרהור יותר בפה לשבעו והזה רואה אני כי פועלת מכם מתרמת והולכת ופראודה הפלוני עדריוון בנט...
הן זוכרים אתם מעתם ערד ניינט דינקונטאטי — מלך קשה, ורשע ערייך, שלאל רחם, אכזרי שבחר לו אומנות תליניאו ארבעא ולרוצץ אומה אחת, שבשנים הרעוה גלגולת למרות חפיצה לאוצרז, לענאות לה לשבודה בעוף ונגבש. וילתבלית זו מתחכם לחמציא נורות חדשות לבקרים, ולעל בני-אומה זו מסים שונים ולשלול את זכויותיהם. גם לשלת אותם מארצם וחוצה או עישת עצמו כאייז איט וובכם בארץו הוא — שולל כוחם את תיוזם, תבן לא ינתנו להם ولבניהם אומרים גאנז פאנז... בבר ברא פראטה ורב בלהר...

פרעה הפלעת שלנו עבשו.
ואילם עד כמה שניינו מאחד את פ
מוחיב אני בכ"ז לחוות כי פ ר ע
באהר לא היו תחת כמשלט פרעה א
שהיותה כמושלה בלב יטונבלת. וסוף
זהרי במנין מעט יהדו אבותינו מצידיקות
הכל בשביעים נפש. וחשום דברא יצאו כ
"ברכוש פוזל". הרבה יותר מחותש כ

טובעת אֵת דָבָר יַעֲשֶׂו בְּפּוֹלִסְיוֹדְנָה
כִּיּוֹ לְהַטְּרוֹצְקִים וְהַוּמְבִים שְׁלַנוּ...

ואולם אין רע בלי טוב :
אחרי פרשת "בשלחה" תבוא גם
"בָּא" — אין מוקדם ומאוחר בתוהה
מפולנית לא". עכשו יתרודר אולי א-
מאיר שלו ווישא את רולו על שרמה ל-

לשם עליות-ישראלים לכבוד פשת ולא רק ליבים זה-קהלומלים למיניהם, אלא בנסיבות ובנסיבות עם ה-קלימיקום" (חbillot) שעפ' כל הרביים וההסידים עבשו יוזה הדלפינים והודיפ'נים למיניהם, כל ר' ז'רין ו'חטס עופק-העטילים' ב'על' החישקים ויזלמו כלם מכך קצוי ארץ וזהו דוד פוריה אל הלאו' יות שלחם אשה ביסודו ישיבות בבני-ברק, יגרלו את ט' ב'מנדריאל' וימצאו להם "מקור ו'בירושלים ואפילו ב'ז' יא ונלבקי' מרוחב-הרצל ונחלת-בנייטין. וביחוד מהם את "פיתום ורעמסס" שלחם בלב אביב. ובצדך אמר יהורי פכח משפט פרבסקי האנטישמי עשה יותר לישוב כהורברט סטיאן והאוכלסיון הפלונים בא' — יוכיתו!..."

על כל המעשה כפערעה בשעתה לאחרר ע' שם
את ישראל מפני החשש של "וינצ'ל פולניה", ועתודים הם עד לשלוח אחורי פולניה צי מירוח — שאון לחש! — לעכב את ישראל כחדר ולטושך את א' מאיר שלו בקופומתו זכבראותיו חורה לנין, ואולם חוששנו שהתיה להם טפל' לפערעה ותיזלו שרדפו אחורי יוצאים מצר

מבעד למסודה

(שיטוריים בהסתכלות)

**אשר אמרתו
גיז : ליבא
דלית לה
באורייטה
בחפטה של
ש זו. וזה**

גרכסקי (לא גרייבסקי!) מפולג
ורא לפני אהב"י והפולנים את פרנץ
ער גמירות עם כל ל"ב חפרוש
סימן עכשיו בהפטורה היוזעה
בפרע פרעוץ בישראל
טטעמים שעסוק פסוק ובכל רוח
רשווי עיר ואם בישראל, עד ליום
זוב ואפילו בירושלים... וצאו
מי תלמיד ותיק זה שלמד את "חכמת
הה" מבני רבותיו בروسיה וברומניה
עם את הפסוק: אבל מלבדו ה
לכם שפוי ואיזיל לסיפא רקרה: או

בישראל מתייב גם — יבחןנד בערוצו בני עמנו, המarshalים למשנויות ירש איר להיטבע מפושעינו כי

זקב'ה מפערעה מקר פזרים.
ז' יוכא בחריש רמה ישבת זו : ד
תלוות את מודביי . פטלה על ה
הטכיע את אהב'י ביאור נטבע
וחאהזוב . וסיה זו שהאניבעה :
זרב בנין של ישראל בנחלי דם וא

"במקומות שאין אנשים", וMRI שאותה לחק**ר**
ביל פניו הירח שלט (כונד בלע'ז). רלמי
לפניהם ג' דלזיגים, כטוהג ואמהתני ג' פ': כשם
שאני חזק ובייחוד כשם שמרקרים לפניך
המוכרים על מלון-יוו' — שלום עלייכם,
עליכם-שלום. ואגב להשתן לו הברטה באואר
ניע מבה ת-רביה" החדרש ונגען לו בראשו
ובשפכו הדרול לאות שלילה נכווחה...

ואריד להזדמנות על האמת, כי הרבר הבי-
מענו בפנישתו זו והיה — נחשורנא מה? —
ה מ ז ג ז ג. שהיה עזר במטוב טעם "א לא
אלנבי"!, מלא כל טוב סלה ומולופ אורהחים
קטנים עם גורלים, שעמדו ב"ה ועשה "ק י-
ד ז ש ג ב ג ה" בכבוד גדוריה בבחינת
"סבוני דבראים" שר בלי הותיר "שריד
ופליט" מכל תנקינים ותמלאים ודברים
ו吐ובים...

ותייתוי להם למסדרי הפנישת שלא הור-
סיפו הפעם גם "מנגד" ל"שולחן עוז", ולא
כחוץ נאומימן, כנהוג אצלנו תמיד באספות
ובפנישות.

וראווי לציין כי ב"קידוש לבנה" זה לא
אמרו, כנהוג, "תנאה דברי רבינו ישמעאל"
ואהב"י היו שישים ושמשים אלף לא עלו
פרחים עננים שחווים על פני הירח
משמי פולניות...

ואלא מה עשו והקב"ה? — אבל הטעשה
זהה הוא לא שקר חלילה — הדברים אמורים
קי עשו, אלא שהקהל-טל-יעקב נשבע, במקרה
מניא קצת יזרען MRI...

על כל פנים, אין כאן מקום לא לאספות
בבוחצחים ולא להחלחות ברחוות. אלא
קצת התנצלויות וקצת פצועים, כטוהג, ובהלה
נדולה, ותלווי — כמו שאומרות הנשים
אצלנו — שיעכר העניין רק בפחד שפחרמו...

עו מות

מתחת לבו תחשח שלא סבורים הוא שהוא
מסתמא פקיד ההנומלה הציונית מעיר הבירה
— אתה "סionario"? — שאלו בני אליפז
— מ"התהנתלה הסוציאלית?"

ואנב הכנינוו אותו לבתיhem הקטנים
— חמשה במספר! — וספרו לו את כל
תגלאות שקרו להם קרע ותקותם הייתה
ニים" הבטיחו לוזם קרע ותקותם היה
לכפה נפש". לאחד יש עגלת בלי סוסים,
לשני חמוץ בלי רפת, ליהיה — תרונגולות בלי
"ביסים" ולסדרה — תנור בלי לחם...
—

לפני הפעם כמה שאלו מ爰טו :
מכיר אותה את הורספלד ואת אטניג'ר? ובכו-
— הוסיף התימנים מבני-איוב — תאמר
בשמו להורספלד שלא "יוכר שמו לטרוב"
ילאנינג'ר שלא "יפקד לרהמים" ...

* * *

MRI לסימן בכירטוב אספן לכם בקצתה
ועל רגלי אחת מה שראיתי שם מזו הצד
בקבלי-הפנים שנערכה בשבוע זה — במלון
אלנבי לבבוד אורחינו הנזר סיד אלפרץ
כוונך.

מחמת השמועות הנוראות שהגינש
אלינו מפולניה לא לבשתי הפעם את הסט-
קינג והתרשם שלי ועל כן עמדתי מזו הצד
והסתכלתי קצת, כהרכין,

למה אספן לכם, ריבותי? — תיכוף
בכוניסטי ראיתי לפני אולם מלא אורחים
וואורהות לבושים שודורים "מכות רצח"
לבבוד היום. ואולם כשהתבוננתי אליהם
ראייתי כי מוכרי מלוניו ששים מעשי
חושים והרווע ממש: — או שאיןם שלוחים
הומנות כמעט או שהם מוכנים את כל
הבלטים המשתרעים וביחוד את מלוחכי
הפינכא שלהם.

כשערתי שאין מצינים את הקראים
לפני ראות הגוזל, קיוטי את הפסוק: